

بِسْمِ الصَّغْفَةِ مَكِّيَّةٍ وَهِيَ مَاءٌ تَرَوْنَ اثْنَتَيْنِ فِي ثَمَانِيَةِ أَيَّامٍ وَخَمْسِينَ يَوْمًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به اسم الله رحمان رحيم

وَالصَّفَّتِ صَفًّا^۱ فَالزُّجْرَتِ زَجْرًا^۲ فَالتُّلَيْتِ ذِكْرًا^۳ إِنَّ إِلَهَكُمْ

برصف بستگان بصف* برزجر کنندگان^۱ بزجر* برتلاوت کنندگان ذاکر* یقیناً الله شماست

(۱) والصففت قسمیه است مثل والله. قسم خوردن بر چیزی یعنی آنرا شاهد گرفتن. پس صفهای مسلمانان، ملائک و غیره شاهد وحدت الله است. از صفهای دور کعبه معلوم است که صفهای راست اصلاً جزء حلقه وسیع است. هر حلق دور یک واحد جمع میباشد. الزاجرات زجراً: کسانی که با صدای بلند میرانند، دعوت میکنند و غیره والله اعلم. نعره، زجر، عذاب، عتاب، آذان و غیره

لَوَاحِدٌ ٤ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ٥

واحد. * رب سماوات و زمین و مابین آنها و رب مشارق. *

إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ ٦ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ

کردیم مزین سماء دنیا را بزینت کواکب * باشند حافظ از هر شیطان

مَارِدٍ ٧ لَا يَسْتَعِينُ إِلَى الْمَلَا الْأَعْلَى وَيُقَدِّفُونَ مِنْ كُلِّ

متمرد * نتوانند سمع کنند به مجلس اعلی و شوند سرنگون از هر

جَانِبٍ ۸ دُحُورًا ۹ وَكَلِمًا عَذَابٍ ۱۰ وَإِصْبًا ۱۱ إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ

جانب * طردشده، برای آنهاست عذاب دائم * الا آنکه خطف کرد بدزدی،

فَاتَّبَعَهُ ۱۲ شِهَابٌ نَارٌ ۱۳ فَاسْتَفْتَاهُمْ ۱۴ أَيَّهَا أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ

کند دنبالش شعله نافر * پرس آنها را آیا آنها اشد اند بخلفت یا آنکه

خَلَقْنَا ۱۵ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ ۱۶ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ۱۷ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ۱۸

خلق کردیم. کردیم خلق آنها را از طین لازب * بلکه تعجب کنی و تمسخر کنند*

(۱) طین لازب: اجزاء خاک پیوسته که از آن جسم انسان خلق شده. تعجب میکنی که برحقیقت آشکار تمسخر میکنند.

وَإِذَا ذُكِرُوا بِالْآيَاتِ كُفِرُوا^ص ۱۳ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ^ص ۱۴ وَقَالُوا لَنْ

وچون تذکار شوند نشوند متذکر * وچون ببینند آیتی کنند تمسخر * وگویند نیست

هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ^ص ۱۵ عَرَّادًا مِتُّنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنْ أَلْمَبِعُوثُونَ^ل ۱۶

این الا سحر مبین * آیاکه مردیم وشدیم خاک واستخوانها ما باز میشویم مبعوث^۱ *

أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ^ط ۱۷ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ^ج ۱۸ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ

یا پدران ما اولان. * بگو بلی و میباشید ذلیل * فقط هست زجره

(۱) مبعوث میشویم: بعث میشویم، دوباره زنده میشویم، برانگیخته میشویم. (یوم البعث: روز رستاخیز)

وَإِحْدَاهُ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿٢٠﴾

واحد و باز آنگاه کنند نظاره * و گویند "وای بر ما اینست" * "دین" *

هَذَا يَوْمُ الْفُصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ﴿٢١﴾ أَحْشِرُوا الَّذِينَ

"اینست" * "یوم فیصله" که میکردید آنرا "تکذیب" * "کنید حشر آنانکه"

ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ

ظلم کردند وازواج آنها را و آنچه را میکردند عبادت * "بعوض" الله، کنیدهادیت آنها را

إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾ وَقَفُّوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿٢٤﴾ مَا لَكُمْ

إلى صراط جحیم * وتوقیف کنید آنهارا، آنهااند مسئولین * "چه شده شمارا

لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ

نمیکنید بهم نصرت" * بلکه هستند آنروز تسلیم شدگان * وشوند مقابل بعضی آنها

عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

بر بعضی سؤال کنان * گویند شما بودید که می آمدید بما از راست *

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ

گویند بلکه نبودید خود مؤمنین * و نبود مارا بر شما کدام تسلطی

بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِيْنَ ﴿٣٦﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا اِنَّآ لَذٰلِكَ اٰیٰتُونَ ﴿٣٧﴾

بلکه بودید خود قوم طغیانگر * مستحق شد بر ما قول رب ما، مائیم ذائقه کنندگان *

فَاغْوَيْنٰكُمْ اِنَّا كُنَّا غٰوِيْنَ ﴿٣٨﴾ فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ

کردیم اغواء شما را ما خود بودیم در اغواء * پس آنها اند آنروز در عذاب

مُشْتَرِكُونَ^{۳۳} إِنَّا كَذَبُكَ نَفَعَلُ بِالْجُرْمِينَ^{۳۴} إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا

مشترك بهم * یقیناً ما چنین کنیم فعل با مجرمین * اینها همواره چون

قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ^{۳۵} وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَتَارِكُوا

گفته میشدند لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ میکردند تکبر * و میگفتند "آیا ما کنیم ترک

الهِتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ^{۳۶} بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ^{۳۷}

اله های خود را برای شاعر مجنون. " * بلکه آورده حق را و مصدق اند مرسلین " *

إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْآلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ

یقیناً شما می کنید ذائقه عذاب الیم را * و نمیشوید مجازات إلا آنچه شما

تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ

میکردید * الا عباد الله که مخلص اند * آنهاست برایشان رزق

مَعْلُومٌ ﴿٤١﴾ فَوَاكِهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَى

معلوم * میوه ها! و میباشند مردم مکرم * در جنات نعیم * بر

سُرِّ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ۖ بَيْضَاءِ

تخت ها متقابل بهم * کند طواف بر آنها کاسه از چشمه * شفاف

لَذَّةٍ لِّلشَّرِبِينَ ﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ ۖ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَ

لذیذ بشرب کنندگان * نباشد در آن دوران سر و نباشند از آن بیحال * و

عِنْدَهُمْ قُصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مِّمَّنْ مَّكُونُونَ ﴿٤٩﴾

نزد آنها قصرت الطرف عین * مثلیکه باشند بیضه های نهفته *

(۱) قُصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ: زنانیکه نگاهانشان از حیا بزمین میباید بیض: تخم، سفید، پاک.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ

شوند مقابل بعضی آنها بر بعضی سؤال کنان * گوید گوینده از آنها

إِنِّي كَان لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾ يَقُولُ إِنِّي كَلِمَاتُ الْمُسَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ إِذِ انْتَنَا

مرا بود هم نشینی * میگفت آیا توئی از مصدقین * آیا که مردیم

وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ۚ إِنَّ الْمَدِينَةَ لَأَن تَطَّلِعُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُّطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾

و شدیم خاک و استخوانها، باز ما را میرسد دین * گفت آیا شما می نگرید *

فَاطَّلَعَ فَرَاهُ فِي سُوءِ الْجَحِيمِ ۝۵۵ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتُ لِتُرْدِينِ ۝۵۶

مینگرد و می بیند او را در صحن جحیم * گفت والله میخواستی کنی مرتد مرا *

وَلَوْ لَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۝۵۷ أَفَبِمَنْ نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ ۝۵۸

اگر نمیبود نعمت ربم میبودم از محضرین * آیا دیگر ما نمی میریم *

إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝۵۹ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ

بعد موت ما در اول و نمیشویم بعداب * یقیناً اینست همانا کامیابی

الْعَظِيمِ ۶۰ لِيَثُلَ هَذَا فليَعْمَلِ الْعَمَلُونَ ۶۱ أَذَلِكَ خَيْرٌ شُرَا

عظیم * بمثل این باید کند عمل عمل کنندگان * آیا اینست خوب منزلت

أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ۶۲ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ۶۳ إِنهَا شَجَرَةٌ

یا درخت زقوم * ما ساختیم آنرا آزمایشی برای ظالمان * آنست درختی

تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ۶۴ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ۶۵

شودخارج در اصل جحیم * خوشه هایش مانند سرهای شیاطین *

فَاتَّهُمْ لِأَكْلُونَ مِنْهَا فَمَا لُؤُنَ مِنْهَا الْبُطُونَ^ط ثُمَّ إِنَّ بَنِي لَهُمْ

اینها میخورند از آن و پرمیکنند از آن بطن هارا. * باز یقیناً برایشان

عَلَيْهَا الشُّوبَا مِنْ حَمِيمٍ^ج ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ^{۶۸}

بالای آن امیختنی بس جوشان * باز یقیناً مرجع آنهاست بسوی جحیم *

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ^ل فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ^{۷۰} وَلَقَدْ

آنها یافتند آباء خود را گمراهان * هستند بر آثار آنها شتابان * والبتة

ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ^{۷۱} ۷۱ وَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ^{۷۲} ۷۲

گم شدند قبل آنها اکثر مردمان اولی * والبتہ کردیم ارسال بین آنها مندرین *

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ^{۷۳} ۷۳ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ^{۷۴} ۷۴

بکن نظر چه بود عاقبت مندرین * إلا عباد الله که مخلص اند *

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِعْمَ الْبُحِيْبُوْنَ^{۷۵} ۷۵ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنْ

والبتہ ندا کرد بما نوح، بودبہترین اجابت کنندگانیم * و نجات دادیم اورا واهلشرا از

(۱) مندرین: اخطار دهندگان

الْكُرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ

كرب عظیم * و ساختیم اولاده اورا از باقی ماندگان * و ترك كردیم براو

فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعُلَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي

در بعدی ها * "سلام بر نوح در جمله عالمین" * ما چنین دهیم جزاء^۱

الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿٨٢﴾

به محسنین * او بود از عباد ما مؤمنین * باز کردیم غرق دیگران را *

(۱) جزاء: پاداش. جزاء هم نیک و هم بد بوده میواند.

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ۗ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿۸۴﴾

و یقیناً از شیعه اوست ابراهیم. * که آمد رب خود را با قلب سلیم *

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ۗ ﴿۸۵﴾ أَيْفُكَا إِلَهَةٌ دُونَ

چون گفت به پدرش و قومش چه را می کنید عبادت * آیا بدروغ آلهه بجای

اللَّهِ تُرِيدُونَ ۗ ﴿۸۶﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۗ ﴿۸۷﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي

الله دارید اراده. * چیست گمان شما بر رب العلمین * کرد نظر نظری بر

(۱) شیعه: طریقه.

النُّجُومِ ۸۸ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ۸۹ فَتَوَلَّوْا عَنَّهُ مُدْبِرِينَ ۹۰ فَرَاغَ إِلَى

نجوم * وگفت منم ملول * برگشتند از او پشت گردان * توجه کرد به

الْبَهْتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۹۱ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ۹۲ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ

آله ایشان وگفت چرا نمیخورید * چه شده شمارا که نیستید ناطق * متوجه کرد بر آنها

ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ۹۳ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ۹۴ قَالَ اتَّعْبُدُونَ مَا

ضربه راست را * مقابل شدند او را بر هجوم * گفت آیا میکنید عبادت آنچه

تَنْحِتُونَ^{۹۵} وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ^{۹۶} قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُيُوتًا

میتراشید * و الله خلق کرد شمارا و آنچه می کنید * گفتند کنید بنا برایش بنیانی

فَالْقُوَّةُ فِي الْحَيِّمِ^{۹۷} فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ^{۹۸}

باز بیفکنید او را در جحیم * واراده داشتند باو کیدی و ساختیم آنها را سافلین *

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ^{۹۹} رَبِّ هَبْ لِي مِنْ

و گفت منم رونده پیش ربم میکند هدایتم * رب من هبه ده بمن از

الصَّالِحِينَ ﴿۱۰۰﴾ فَبَشِّرْنَاهُ بِعُلْمٍ حَلِيمٍ ﴿۱۰۱﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ

صالحین * دادیم بشارت اورا بر پسر حلیم * وقتی بالغ شد با او در سعی گفت

يُبْنِيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَى ط قَالَ

پسرکم من دیدم در خواب من میکنم ذبح ترا بکن نظر چه می بینی. گفت

يَا بَتِّ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۰۲﴾

یا پدر بکن آنچه بتوشد امر می یابی مرا إِنْ شَاءَ اللَّهُ از صابریں *

فَلَمَّا اسْلَمْنَا وَتَلَّاهُ الْبَجِيْنَ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَيْنَاهُ اَنْ يَا اِبْرَاهِيْمُ ﴿١٠٤﴾ قَدْ

وقتی تسلیم شدند و انداختش برجبین * و ندا کردیم با او که یا ابراهیم * بس

صَدَقْتَ الرَّعِيَا اِنَّا كَذَلِك نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٠٥﴾ اِنَّ هَذَا هُوَ

صدق کردی بخواب. ما چنین دهم جزاء به محسنین * یقیناً همین بود

الْبَلَاءِ الْمُبِيْنِ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيْمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي

آزمایش مبین * و فدیة کردیمش بذبح عظیم * و ترك کردیم براو در

الْآخِرِينَ ۱۰۸ سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۱۰۹ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۱۱۰

مردم بعدی * "سلام باد بر ابراهیم" * همچنین دهیم جزاء بمحسنین *

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۱۱۱ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنْ

بود او از عباد ما مؤمنین * و بشارت دادیم باو اسحاق را نبی از

الطَّالِحِينَ ۱۱۲ وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ ۱۱۳ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ

صالحین * و برکت کردیم براو و بر اسحاق. و از فرزندان آنها محسن اند

وَوَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مِیِّیْنٌ ﴿۱۱۳﴾ وَ لَقَدْ مَنَّآ عَلٰی مُوسٰی وَ هٰرُونَ ﴿۱۱۴﴾

و ظالم اند بنفس خود آشکارا * و بس منت گذاشتیم بر موسی و هارون *

وَ نَجَّیْنَاهُمَا وَ قَوْمَهُمَا مِّنَ الْكُرْبِ الْعَظِیْمِ ﴿۱۱۵﴾ وَ نَصَرْنَاهُمْ فَاٰنُوْا

و نجات دادیم آنها را و قوم آنها را از کرب عظیم * و نصرت کردیم آنها را، شدند

هُمُ الْغٰلِبِیْنَ ﴿۱۱۶﴾ وَ اٰتَيْنَاهُمَا الْكِتٰبَ الْمُسْتَبِیْنَ ﴿۱۱۷﴾ وَ هَدٰیْنَاهُمَا

آنها غالبین * و دادیم آنها را کتاب بیان کننده * و هدایت کردیم آنها را

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْرَبِ ﴿١١٩﴾ سَلَامٌ عَلَى

برصراط مستقیم * و ترک کردیم بر آنها در مردم بعدی * "سلام بر

مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّكَ لَكُلِّبْنَا نَجْرِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾ إِنَّهَا مِنْ

موسی و هارون * ما همچنین دهیم جزاء به محسنین * اینها اند از

عِبَادِنَا الْبُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ

عباد ما مؤمنین * و یقیناً الیاس بود از جمله مرسلین. * چون گفت بقومش

الَّتَتَّقُونَ ﴿۱۲۴﴾ اَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿۱۲۵﴾ اللَّهُ

چراندارید تقوی * آیامیکنید دعا به بعل^۱ و میگذارید احسن الخالقین را * الله

رَبِّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۲۶﴾ فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿۱۲۷﴾

رب شماست ورب آباء شما، مردمان اولین * کردند تکذیبش پس آنها شوند حاضر کرده *

الْأَعْبَادَ لِلَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿۱۲۸﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۲۹﴾

إلا عباد الله که مخلص اند * و ترك کردیم براو در مردمان بعدی *

(۱) بعل: یکی از معبودان آنها.

سَلَامٌ عَلَىٰ آلِ يَاسِينَ ﴿١٣٦﴾ إِنَّا كَذَبْنَاكَ بُحْرَىٰ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٧﴾ إِنَّهُ

"سلام بر آل یاسین" * ما چنین دھیم جزاء به محسنین * بود او

مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِنَّ لُوطًا لَّمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٧﴾ إِذْ

از عباد ما کہ مؤمنین اند * و یقیناً لوط بود از جملہ مرسلین. * چون

نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ

نجات دادیم او را و اهل او را اجمعین * إلا عجزوۃ در غابریں * انگاہ

(۱) غابریں: در غبار ماندگان. کسانیکہ غبار خاک کاروان بسر دارند (غبراً: سطح زمین)

دَمَرْنَا الْأَخْرَيْنَ ﴿۱۳۶﴾ وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿۱۳۷﴾ وَبِالْأَيْلِ ط

تباہ کردیم دیگران را * و اینک شما می روید بر آنها صبحگاه * و شبانه.

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۳۸﴾ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۳۹﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى

چرا نمیکنید تعقل * و یقیناً یونس بود از جمله مرسلین. * چون گریخت به

الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿۱۴۰﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿۱۴۱﴾ فَالتَّمَهُ

کشتی مزدحم * کشیدند قرعه و شد از جمله مغلوبان * لقمه کردش

(۱) المدحضین: آنانکه مجبوراً بعد از قرعه کشتی بدریا انداخته میشدند تا کشتی سبکبار شود.

الْحُوتِ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَا أَنكَّرَ كَانٍ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾ لَكَيْتَ

ماهی و او شد ملامت * و اگر نمیبود او همواره از سبح گویان * میماند

فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾ ^{التصفح ج} فَبَدَّنَهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾ ج

در بطنش الی یوم بعثت * افگندیم اورا بساحل عریان و او بود ملول *

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾ ج وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ

و رویانیدیم براو شجری از یقطین^۱ * و ارسال کردیم اورا به صد هزار

(۱) یقطین: نوع بتة کدو. نباتیکه ریشه میدواند، سریع و انبوه انتشار میکند

أَوْ يَزِيدُونَ ﴿٤٧﴾ فَاْمُنُوا فَبِتَّعْنَهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٨﴾ فَاسْتَفْتِهِمُ الرِّبِّيكَ

یا زیادتر * آوردند ایمان و دادیم متاع آنهارا تا مدتی. * پیرس آنهارا آیا ربت را

الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿٤٩﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ

دختران و آنهارا باشد پسران * آیا خلق کردیم ملائک را اُنات و بودند

شَاهِدُونَ ﴿٥٠﴾ إِلَّا أَنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿٥١﴾ وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ

شاهدان * هرگز! اینها از افترا خود میگویند که * ولد دارد الله و اینها

لَكَذِبُونَ ﴿١٥٢﴾ اصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا لَكُمْ مَوْتِفَ كَيْفَ

اند کاذبان * آیا برگزید دختران را بر پسران. * چه شده شمارا. چطور

تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطَنٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾ قَاتُوا

میکنید حکم * چرا نمیشوید متذکر * آیا دارید حجتی مبین * بیارید

بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٧﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا ط

کتاب خود را اگر هستید صادقین * و ساخته اند بین او و بین اجنه^۱ نسبی.

(۱) اجنه: مخلوق پنهان. ".. شما بودید اجنه در بطن مادران خود" - سوره نجم آیت ۳۲.

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الْجِنَّةَ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿۱۵۸﴾ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۱۵۹﴾

و دارند علم اجنه آنها اند حاضر شدنی * سبحان الله آنچه گویند بوصفش *

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿۱۶۰﴾ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿۱۶۱﴾ مَا أَنْتُمْ

الا عباد الله که مخلص اند * پس شما و آنچه میکنید عبادت * نتوانید

عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ ﴿۱۶۲﴾ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ ﴿۱۶۳﴾ وَمَا مِّنَّا إِلَّا لَهُ

بر او فتنه انگیزید * إلا آنکه شود وصل جحیم * و نیست از ما الا او را

مَقَامٌ مَّعْلُومٌ^{۱۶۴} وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ^{۱۶۵} وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ^{۱۶۶}

مقامیست معلوم * و ما خود صف کشانیم * و ما خود سبح گویانیم^۱ *

وَإِن كَانُوا لَيَقُولُونَ^{۱۶۷} لَوْ أَنَّا عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأُولَىٰ^{۱۶۸}

واینک همواره می گویند * اگر میبود نزد ما ذکری از مردمان اولی *

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ^{۱۶۹} فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ^{۱۷۰}

میبودیم عباد الله که مخلص اند * کردند کفر بر آن پس زود میاید علم آنها *

(۱) آیات ۱۶۴ - ۱۶۶ اظهار ملائک است.

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُمْ لَأَبْغَاءُ الْمُنَافِقِينَ ﴿١٧٢﴾

وچنین سبقت دارد کلام ما بر عباد ما مرسلین * آنهاست که میشوند نصرت *

وَإِنَّ جُنُدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَأَبْصَرَهُمْ

و یقیناً لشکر ما، آنها میشوند غالب * بگردان رو از آنها تا مدتی * و بنگر آنها را

فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿١٧٥﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ

و زود می نگرند * آیا بر عذاب ما دارند عجله * چون شود نازل به ساحت آنها

(۱) ساحت: ساحه، حوضه

فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾ وَأَبْصُرُ

باشد بد صبح مندرین * و بگردان رو از آنها تا مدتی * و بنگر

فَسَوْفَ يُجِيرُونَ ﴿١٧٩﴾ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾

و زود می نگرند * سبحان برب تو، رب العزت، از آنچه گویند بوصفش *

وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

و سلام بر مرسلین * وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ *